

Termes que designen la unitat de moneda europea i la seva subdivisió: l'*euro* i el cent

SECCIÓ FILOLÒGICA (IEC)

(Acord del 16 de gener de 1998)

1

Els termes masculins *euro* («unitat monetària de la Unió Europea») i *cent* («centèsima part de l'euro») prenen en plural les formes *euros* i *cents*, respectivament, d'acord amb les regles de formació del plural en català.

2

Tanmateix, d'acord amb el considerant número 2 de la Proposta de reglament (CE) adoptada pel Consell de la Unió Europea el 7 de juliol de 1997, relativa a la introducció de l'euro, «l'elecció del nom *cent* no impedeix la utilització de variants d'aquesta denominació en l'ús quotidià dels estats membre». Així doncs, res no obsta perquè el mot *cèntim*, que ja existeix en la llengua catalana, pugui designar també, quan pertoqui, la centèsima part de la moneda que substituirà la pesseta. Aquest significat ja és recollit en el *Diccionari de la llengua catalana*, atès que el mot hi és definit com a «moneda que val la centèsima part d'una unitat monetària».

Per aquest motiu, la Secció Filològica recomana d'emprar, preferiblement, el terme *cèntim* com a designació usual en català de la subdivisió de l'euro.

Finalment, la Secció Filològica considera que, en la pronúncia dels termes *euro* i *cent*, s'han de tenir en compte les diferències fonètiques derivades de la diversitat dialectal que afecten, especialment, la qualitat de les vocals d'aquests dos mots i el grup consonàntic *nt* del mot *cent*. Així, per exemple, en el cas del català central, la *e* de tots dos mots s'ha de pronunciar oberta, i la vócal final de *euro* s'ha de pronunciar com una *u*; i, en el cas del valencià, la *t* de *cent* s'ha de pronunciar.